

N:o 77.

*Af Herr F. G. Sandwall: Angående ändring i tullsatserna
å vissa slag af läder.*

Bland de flera, förut lifskraftiga näringsgrenar, hvilka här i landet röjt ett märkbart tillbakaskridande, sedan de s. k. friare handelsgrundsatserna, med högst betydligt nedsatta tullsatser, gjordes på 1860-talet gällande, är må hända ingen industri så hårdt nedtryckt som lädertillverkningen. Det finnes ingen svensk industri, emot hvilken förfarits så hårdhändt i fråga om våldsamma och hastigt efter hvarandra följande nedsättningar i tullbeskattningen på införda främmande arbetsalster.

På omkring 20 år sänktes nemligen tullen ned till en sjettedel af den förut varande, d. v. s. från $37\frac{1}{2}$ öre pr skålp. till 6 öre, hvilken sist anförda tullsats beslutades år 1875. Följden häraf har också blifvit, att införseln af billiga, men dess värre oftast högst usla lädervaror allt jemt varit i stigande. Efter att 1876 på grund af då vidtagna nedsättningar från 10 till 6 öre pr skålp. höjt sig till omkring $1\frac{1}{2}$ million kilogram, dubbelt så mycket som näst föregående årets införsel, finna vi allt jemt sedan mängden af införda lädervaror ökas, så att år 1882 den införda kvantiteten besteg sig till mer än 2 millioner kilogram.

Det är lätt att fatta, huru svårigheterna för landets egna läderfabrikanter måste ökas i samma mån som denna införsel af högst prisbilliga tillverkningar ökat sig. Öfver allt i landet, i städerna ej mindre än på landsbygden, hafva dyrbara fabriksanläggningar måst nedläggas, och stora förluster vållats en mängd arbetsamma och kunniga tillverkare.

Stora skaror af arbetare hafva nödgats lemna landet, för att vinna anställning uti sitt inlärdä yrke i utlandet och till stor del just i Nordamerika, hvarifrån den svåraste konkurrensen här egt rum.

Den franska handelstraktaten lägger hinder i vägen att här få lika tull för läderfabrik som i Tyskland och Danmark. Med Norge åtminstone

borde likställighet medgifvas våra svenska läderfabrikanter, och tillåter jag mig derföre vördsamt föreslå, att Riksdagen beslutar tull

För sulläder, bindsulläder och hvitgarfvade (alunerade) skinn samt sämskade skinn en kilogram 24 öre.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhåller ödmjukligen.

Stockholm i Januari 1885.

F. G. Sandvall.

Häri instämma:

A. E. Petersson
från Östergötland.

Chr. Aug. Ekeborgh
från Östergötland.

N:o 78.

Af Herr H. Andersson i Nöbbelef: Angående nedsättning i tullen å kaffe och socker.

Till innevarande års Riksdag hafva inkommit motioner, åsyftande, att tull må åsättas malen och omalen spanmål samt smör, ost och fläsk, som här i landet införas, och har man såsom verkande orsak till motionerna uppgifvit jordbrukets tryckta ställning.

Det är både känt och erkänt, att Sveriges modernäring jordbruket, redan förut tryckt af tunga, ojemnt fördelade skatter, för närvarande arbetar under ogynsammare förhållanden till följd af mycket låga spanmålspris; och jag är med motionärerne öfver ens derom, att något måste göras för att bereda den jordbrukande befolkningen en drägligare ställning.